Giờ chúng ta đã đi đến đoạn cuối của chuyến viếng thăm cuốn sách này rồi. Nếu muốn tóm tắt lại phần quan trọng nhất mà tôi muốn truyền tải thông qua cuốn sách này trong một câu, tôi sẽ dùng câu nói này:

Những mong muốn nổi bật của một người có thể được kết tinh thành những vật tương đương trong thực tế thông qua mục tiêu xác định được hỗ trợ bởi kế hoạch xác định, với sự trợ giúp của quy luật về nhịp điệu thôi miên và thời gian!

Vậy là các bạn đã có được khía cạnh tích cực của triết lý thành công cá nhân mà tôi cố gắng miêu tả thông qua cuốn sách này, với sự tối giản và súc tích không thể hơn được nữa. Nếu bạn mở rộng triết lý này với mục đích thích ứng với các tình huống trong cuộc sống của mình, bạn sẽ nhận thấy rằng nó rộng lớn chẳng kém gì cuộc sống này và rằng nó bao trùm được tất cả các mối quan hệ của con người, tất cả mọi tư duy, mục đích và ham muốn của con người.

Vậy là chúng ta đang ở đây, ở điểm cuối trong cuộc phỏng vấn lạ lùng nhất trong hàng ngàn cuộc phỏng vấn tôi từng thực hiện với những người vĩ đại và cận vĩ đại, sau quá trình hơn 50 năm lao động, trong việc tìm tòi những sự thật của cuộc sống dẫn đến hạnh phúc và an toàn về tài chính.

Trên thực tế, việc được cộng tác với những người như Carnegie, Edison và Ford thật kỳ lạ, cuối cùng, tôi nên bị ép buộc đến gặp Con Quỷ vì một kiến thức căn bản lớn nhất trong tất cả các nguyên tắc được hé mở trong quá trình tìm kiếm sự thật của tôi. Thật kỳ lạ khi tôi buộc phải trải nghiệm sự nghèo đói, thất bại và nghịch cảnh dưới hàng trăm dạng khác nhau trước khi tôi được trao cho quyền hiểu và sử dụng một quy luật tự nhiên khiến sự công kích của những vũ khí độc ác này giảm nhẹ đi hoặc bị hủy hoại hoàn toàn. Nhưng điều lạ lùng nhất trong tất cả những trải nghiệm đáng kinh ngạc mà cuộc đời đã mang đến cho tôi chính là sự đơn giản của quy luật mà nếu tôi hiểu được nó, tôi đã có thể biến những mong muốn của mình thành sự thật mà không phải trải qua quá nhiều năm khó khăn và bất hạnh như vậy.

Vào cuối cuộc phỏng vấn của tôi với Con Quỷ, tôi đã nhận ra rằng tôi đã giữ trong tay những que diêm giúp ngọn lửa nghịch cảnh bùng cháy. Và tôi cũng nhận ra rằng thứ nước dùng để dập tắt ngọn lửa ấy cũng nằm trong tay tôi, rất nhiều và do tôi tùy ý sử dụng.